

Lovbestemmelse var vedtaget, foreløbig skulde fastsætte Beløbet. Dette forandredes saaledes, at dette ikke kunde fastsættes af Justitsministeren for længere Tid end til Udløbet af det første efter Bestikkelsen indtrædende Finantsaar, og dette var en Indrømmelse fra Landstingets Side med Hensyn til Principspørgsmaalet. En anden Ting, hvoril Landstinget ligeledes gav efter, var med Hensyn til Slutningsbestemmelsen om Lovens Revision. Landstinget havde nemlig vedtaget, at en almindelig Revision skulde foretages inden Udløbet af Finantsaaret 1870—71; men Folkethinget forlangte, at det skulde skee inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66, og Landstinget gav efter heri. Efterat Landstinget saaledes til Syvende og Sidst havde givet efter saa godt som i alle Punkter, undtagen deri, at Contoirholdsgodtgjørelsen ikke maatte fastsættes i Finantsloven, forekommer det mig, at vi ere stærkt paa Veie til ogsaa at komme til at give efter i dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke see rettere, end at naar en Sag har været Gjensland for lange Forhandlinger imellem begge Thing og man er kommen til en Overenskomst derom, det da maa være Thinget magtpaaliggende, samvittighedsfuldt at overholde Overenskomsten og ikke forandre Noget deri. Men ligesaa usvarligt som det vilde være, hvis Landstinget forsøgte at gjøre Forandring i Detailbestemmelserne med Hensyn til Tallene, lige saa urigtigt vilde det være, hvis Folkethinget vilde forandre Bestemmelsen om, at Fastsættelsen skulde skee ved særlig Lov, men ikke ved Finantsloven. Hvis det Tilfælde indtræffer — og Erfaringen har jo viist, at noget Sligt kan indtræffe — at et Lovudkast om en Revision af Contoirholdsgodtgjørelse gaaer frem og tilbage mellem Thingene, uden at disse komme til noget Enighed, saaledes som Tilfældet var med Loven om fast Gage for Retsbetjente, hvad skeer saa? Saa vil der, som den ærede 3die Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) sagde, være en Vacue i Lovgivningen. Embedsmændene kunne ikke undvære Contoirholdsgodtgjørelse, og man vil da svare, og det er svaret: „Ja, saa gaae vi til Finantsloven“. Vi komme da tilbage til det, vi gif ud fra; og det, som Lands-

thinget fatte igjennem efter saamange Kampe, det vilde vi igjen komme til at give Slip paa. Det forekommer mig, at det næsten vilde være at omgaae Overenskomsten fra ifjor, og jeg skal der or efter Evne understøtte den ærede 3die Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun), forsaavidt han til anden Behandling maatte ville stille et Forslag til at raade Bod paa en saadan Tilfidesættelse af den Overenskomst, som ifjor er bleven truffen med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Nosern: Jeg veed ikke, om jeg opfattede den ærede Taler, der nu satte sig, rigtigt, men idet jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at han meente, at jeg i forrige Session skulde have udtalt mig stærkt for, at Contoirholdsgodtgjørelsen skulde fastsættes ved særlig Lov, maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at jeg — hvis min Huskommelse ikke ganske svigter mig — ogsaa den Gang her i Salen har udtalt mig derhen, at det for mit Vedkomende ikke vilde have noget særdeles Afstrækkende, om Contoirholdsgodtgjørelsen blev fastsat ved Finantsloven. Jeg erkjender, at det er ønskeligere, at den fastsættes ved særlig Lov; men i alle Tilfælde er det min Overbeviisning, at det ikke er Noget, som man behøver at frygte saa særdeles meget, om det skulde komme dertil, at man blev nødt til at fastsætte Contoirholdsgodtgjørelsen igjennem Finantsloven. Hvis vi gaae ind paa Lovudkastet, som det foreligger, er det iøvrigt dog ikke dermed afgjort, at det er Meningen, for Fremtiden at opgive Fastsættelsen igjennem særlig Lov; paa ingen mulig Maade. Saalænge det ikke med Tyde kan gjøres gjældende, at Contoirholdsgodtgjørelsen er Noget, der i samme Grad som Vagerne bør være stabilt for Embedsmændene, saa forekommer det mig fremdeles, at det er heldigt, at denne Lov, der fastsætter Contoirholdsgodtgjørelsen, affattes saaledes, at det er klart, at den kun er gjældende for kortere Tid eller for en bestemt Tid. Naar der i Loven staaer, at den skal underkastes en Revision inden Udløbet af en bestemt Tid, da udelukker en saadan Bestemmelse ikke Muligheden af, at Loven beholder Gyldighed for en længere Tid.